

ת"פ 34070/08/20 - מע"מ עכו נגד ענאן אמון

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 34070-08-20 מע"מ עכו נ' אמון

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מע"מ עכו
נגד

הנאשם

ענאן אמון

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בחמש עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים, לפי סעיף 117 (א)(6)+67 לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 וכן תקנה 23(ב)(1) לתקנות מס ערך מוסף תשל"ו-1976 (להלן: החוק וכן התקנות). בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם נרשם כעוסק מורשה וניהל עסק של מכבסה עד 8/18 ולאחר מכן עבד בענף השיפוצים. בתקופה שבין 4/18 - 12/18 לא הגיש במועד חמישה דוחות תקופתיים כמפורט בטבלה בכתב האישום המתוקן ולא שילם את המס הנובע מהם על פי הנדרש. סכום המס הכולל שלא שולם המצוין בכתב האישום המתוקן הוא 77,138 ₪.

2. לצורך שלמות התמונה אציין כי במהלך ניהול ההליך, הדיונים נדחו מעת לעת על מנת לאפשר לנאשם להגיע להסדר לצורך המרת כתב האישום בקנס מנהלי אך הדבר לא עלה בידו.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

3. ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת מעשיו של הנאשם הנלמדת מריבוי העבירות ומסכום המחדל שטרם הוסר (71,000 ₪) חרף חלוף הזמן וההזדמנויות שניתנו לנאשם. נטען שמדובר בעבירות הפוגעות בקופת המדינה וגורמות לנזקים כלכליים למשק ולמדינה. ביחס למתחם העונש ההולם נטען כי הוא נע בין מאסר על תנאי ועד שבעה חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית, והמאשימה עתרה לעונש מאסר למשך שלושה חודשים שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות, בכפוף לחוות דעת ממונה.

4. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בנאשם שזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות המס וכי העבירות בוצעו בשל קושי כלכלי. הודגש שמאז ביצוע העבירות חלפו כחמש שנים, סכום המס שלא שולם נמוך יחסית והנאשם פעל להסיר חלק

מהמחדל. ביחס לנסיבות האישיות נטען שמדובר בנאשם נשוי העובד לפרנסתו וכי ריצוי עונש בעבודות שירות ימנע ממנו לשלם את חובותיו, לרבות למע"מ, ועל כן יש להקל בעונשו.

5. הנאשם בדברו האחרון ביקש להקל בעונשו, ציין כי הוא עובד כיום לפרנסתו וברצונו לשלם את חובותיו ולנהל חיים נורמטיביים.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש

6. ההגנה לא טענה דבר בדבר מתחם הענישה והמאשימה סברה שחרף מספר העבירות המיוחסות לנאשם, מדובר באירוע אחד המצדיק קביעת מתחם אחד ועמדה זו מקובלת עלי. מעשיו של הנאשם הם רצף של עבירות זהות שבוצעו בזו אחר זו, עד כי פיצולם גורע מאופיים הייחודי כמכלול. על כן יש לראותם כמסכת עבריינית אחת אשר יש לקבוע בגינה מתחם עונש אחד. עם זאת, מובן שבקביעת המתחם יובא בחשבון כי מדובר במספר עבירות חוזרות (ראו: ע"פ 5668/13 מזרחי נ' מדינת ישראל (17.3.2016) ודנ"פ 2999/16 בעניינו).

7. במעשיו פגע הנאשם בצורה ממשית, חוזרת ונשנית, בקופה הציבורית. פגיעה זו גורמת גם לפגיעה עקיפה באזרחי המדינה הנהנים משירותי המדינה שמקורם בגביית מיסים. אוסיף כי עבירות אלו פוגעות בערך השוויון בנשיאת נטל המס. אפנה בעניין זה לרע"פ 8038/22 שילון נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (29.11.2022) בו נקבע כי: "חומרתן של עבירות המס טמונה בכך שהן פוגעות, בה בעת, במשק, בכלכלה ובקופה הציבורית (רע"פ 3203/22 עפאנה נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (17.5.2022)); לצד פגיעתן בערך השוויון בנטל המיסים בין אזרחי המדינה (רע"פ 9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (31.12.2018)). לפיכך, בתי המשפט נוקטים במדיניות ענישה המבכרת שיקולי הרתעה והתחשבות באינטרס הציבורי על פני שיקולי שיקום, וכאשר נקודת המוצא בעבירות מעין אלו היא עונש מאסר בפועל מאחורי סורג וברח (רע"פ 5052/21 בן שלמה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (11.8.2021))."

8. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין כי העבירות בוצעו לפני למעלה מחמש שנים, וכי אין טענה לדיווח כוזב אלא באיחור וללא צירוף תשלום המס. הנאשם שילם סכומים מסוימים על חשבון המחדל ויתרת החוב נכון להיום עומדת על 71,000 ₪ (קרן). הנאשם טען שהסיבה בגינה לא שילם את סכומי המס היא קושי כלכלי ומבלי להקל ראש בקושי זה, יש לזכור שהמס שהעוסק גובה מהצרכן מוחזק בידיו לצורך העברתו לקופת שלטונות המס, כך שהסכומים אמורים היו להיות משולמים עם גבייתם.

9. **מדיניות הענישה-** בתי המשפט הדגישו פעם אחר פעם את החומרה היתרה שיש ליחס לעבירות מס. ראו לאחרונה: רע"פ 5770/21 רענן בית טבע בע"מ נ' מדינת ישראל (26.8.2021):

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה המיוחסת לביצוע עבירות מס, ביתר שאת כשאלו

מתבצעות בשיטתיות ולאורך זמן, וראו לעניין זה את שנאמר על ידי ברע"פ 9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל (31.12.2018):

'בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל"'

וראו גם: ברע"פ 3203/22 מאג'ד עפאנה נ' מדינת ישראל (17.5.2022), פסקה 12; ברע"פ 1688/14 דוד כץ נ' מדינת ישראל (9.3.2014), פסקה 6 והאסמכתאות שם.

10. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: ברע"פ 5770/21 רענן בית טבע בע"מ נ' מדינת ישראל (26.8.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשלוש עבירות של אי הגשת דוח במועד ונידון לחמישה חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה כך שסה"כ הוטלו עליו 8 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס. ערעור הנאשם וכן בקשת רשות ערעור שהגיש נדחו; ברע"פ 8292/22 רם לוי נ' מדינת ישראל (12.12.2022), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בשני כתבי אישום בריבוי עבירות של אי הגשת דוח במועד ואי תשלום מס בהיקף של למעלה מ-900 אלף ₪. בית משפט השלום גזר עליו תשעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים, ערעור המדינה התקבל ועונשו הוחמר לעשרה חודשי מאסר בפועל; ברע"פ 4576/19 אבו שמאלה נ' מדינת ישראל (10.7.2019), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בביצוע 17 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד. סכום המחדל היה 303,688 ₪, הוא הוסר באופן חלקי ובמועד גזר הדין עמד חוב המס על סך של 112,429 ₪. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12-2 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 100 ימי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעורו נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש. בית המשפט העליון קבע כי "העונש שהושת על המבקש אינו סוטה לחומרא ממדיניות הענישה המקובלת, לפיה הרשעה בעבירות מס מצדיקה הטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח, לצד הטלת קנס כספי"; ברע"פ 6901/16 פחחות נצרת נ' מדינת ישראל (27.9.2016), בו נדחה ערעור נאשם על חומרת עונשו - 8 חודשי מאסר בפועל - בגין הרשעה ב-29 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים שהתפרשו על פני מספר שנים; ברע"פ 5389/15 אבנר יצחק נ' מדינת ישראל (10.8.2015), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע ב-20 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד ונידון לתשעה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס. ערעור שהגיש הנאשם נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור ונקבע כי "מעיון בפסיקה הקיימת במקרים דומים בנסיבותיהם עולה כי אכן מדובר בעונש שאין בו כל סטייה ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים כגון זה"; ברע"פ 4173/15 אחמד אבו הלאל נ' מדינת ישראל (29.6.2015), בו נדחה ערעור הנאשם על חומרת העונש - 8 חודשי מאסר בפועל - בגין הרשעתם ב-26 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד. בית המשפט העליון התייחס לחומרת העבירות וריבוי המעשים הגם שסכומם לא הוכח, וכן לעובדה שהמחדל לא הוסר; ברע"פ 59011-08-21 מדינת ישראל נ' אביעד תפעול בע"מ (5.1.2022), בו נידון ענינם של נאשמים שהורשעו בעבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים וכן הגשת דו"ח ללא תשלום המס הנובע ממנו בסכום של למעלה מ-1.5 מיליון ₪ ונידונו בבית משפט השלום לעונשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, ועונשם הוחמר ל-8 ו-11 חודשי מאסר בפועל; ברע"פ 21826-08-19 סמרט קאסט פתרונות לבניה מתקדמת בע"מ נ' מדינת ישראל (24.10.2019), בו נידון ענינו של נאשם שהורשע בעבירות של אי הגשת דוחות למע"מ בסך כולל של

למעלה מ-600 אלף ונידון לתשעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, חלף מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס; עפ"ג 1182-10-22 **אונטרן נ' מדינת ישראל** (6.12.2022), בו נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בשתי עבירות של אי הגשת דוח במועד ו-12 עבירות של הגשת דוח ללא תשלום המס בסך כולל של כ-360,000 ₪ ונידון לחודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים.

11. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא עניינינו, המהוות אירוע אחד, נע בין מאסר על תנאי ועד שמונה חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

12. דומה שאין מחלוקת שלא הוכחו סיכויי סיכויי ממשיים המצדיקים חריגה ממתחם הענישה, כאמור בסעיף 40 ד' לחוק העונשין וההגנה כלל לא טענה בנושא זה. לצורך קביעת עונשו של הנאשם נתתי דעתי להודאתו בביצוע העבירות, לעברו הפלילי הנקי ולגילו הצעיר יחסית. כן הבאתי בחשבון שהוא הסיר חלק מהמחדל, אך בצד זאת נתתי דעתי לסכום המס שטרם שולם. כידוע, הסרת המחדל היא ניסיון של הנאשם לתקן את תוצאת העבירה (סעיף 40א(5) לחוק העונשין) ולכן היא נסיבה רלוונטית לצורך קביעת העונש בגדרי מתחם הענישה (ע"פ 6643/20 **עמירה זוהדי נ' מדינת ישראל** (17.6.2021), פסקה 11; רע"פ 5872/14 **אלון ירון נ' מדינת ישראל** (2.10.2014)). כפי שצוין לעיל, הדיונים נדחו מעת לעת על מנת לאפשר לנאשם להגיע להסדר תשלומים, להסיר את המחדל ולפנות בבקשה להמיר את האישום בקנס מנהלי אך הוא לא עשה כן.

13. שקלתי היכן יש למקם את עונשו של הנאשם בגדרי המתחם והאם יש מקום להסתפק בעונש מותנה הממוקם בתחתית המתחם. המעשים שביצע הנאשם חמורים וככלל ראויים לתגובה עונשית הולמת. על מדיניות הענישה בעבירות אלו עמדתי לעיל, ולא בנקל ימנע בית המשפט מהטלת ענישה משמעותית הכוללת בין היתר רכיב של מאסר. הדברים מקבלים משנה תוקף שעה שלא הוסרו המחדלים במלואם. עם זאת, במקרה זה ראיתי בכך שמדובר בהרשעה ראשונה בעבירות מס (ובכלל) ובעובדה שחלק מהמחדל הוסר, כמצדיקות הסתפקות בעונש המצוי בגבולו התחתון של המתחם לצורך השגת תכליות הענישה. לכך יש להוסיף כי בכוונתי להטיל קנס אשר יבטא את עקרון ההלימה לאור העובדה שמדובר בעבירות בהן המניע הוא כלכלי. בכך ייווצר תמהיל עונשי ראוי אשר ישיג את תכלית הענישה מבלי לפגוע בנאשם מעבר לנדרש.

14. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים על אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.

ב. קנס בסך 10,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.6.23 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד או יותר מהתשלומים במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיד.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב אדר תשפ"ג, 05 מרץ 2023, במעמד הצדדים.